

Arrest

nr. 193 653 van 13 oktober 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X
tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 maart 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 februari 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20) en tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de terechtzitting van 8 september 2017 waarbij de behandeling van de zaak werd uitgesteld naar de terechtzitting van 22 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij dient op 24 augustus 2015 een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart in functie van haar Belgische vader.

1.2. Op 22 februari 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de verzoekende partij op 25 februari 2016 in kennis wordt gesteld.

1.3. Op dezelfde dag neemt de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38). Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de verzoekende partij eveneens op 25 februari 2016 kennis neemt.

1.4. Op 10 juni 2017 dient verzoekende partij een nieuwe aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart in functie van haar Belgische vader.

1.5. Uit de informatie bezorgd aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) blijkt dat de verzoekende partij op 26 juni 2017 in het bezit werd gesteld van een F-kaart, geldig tot 10 juni 2022.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) juncto artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure voor de Raad zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het wettelijke vereiste belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad (RvS 14 november 1997, nr. 69.601; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641).

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang heeft bij de nietigverklaring (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

3.2. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat de verzoekende partij op 26 juni 2017 een F-kaart ontving, geldig tot 10 juni 2022 naar aanleiding van een nieuwe aanvraag gezinshereniging, ingediend op 10 juni 2016.

De vraag rijst dan ook of, in het licht van het hierboven gestelde, het aanvechten van de bestreden beslissingen de verzoekende partij nog enig voordeel kan opleveren.

Het verkrijgen van de F-kaart kan immers worden beschouwd als het finale doel van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag en van het beroep dat werd ingesteld tegen de in punten 1.2. en 1.3. bedoelde beslissingen.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt

innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Ter terechtzitting vraagt de raadvrouw van verzoekende partij de Raad om vast te stellen dat het belang bij onderhavig beroep niet meer voorhanden is, gelet op het gegeven dat de verzoekende partij in het bezit werd gesteld van een F-kaart. De verwerende partij heeft hierbij geen opmerkingen.

De Raad stelt vast dat de raadsvrouw van verzoekende partij aldus geen argumenten bijbrengt die erop zouden kunnen wijzen dat een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissingen nog een concreet voordeel kan opleveren en niet aantoont dat verzoekende partij nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van deze beslissingen. De raadsvrouw van de verzoekende partij verzoekt immers zelf ter terechtzitting om vast te stellen dat het belang bij onderhavig beroep niet meer voorhanden is.

3.3. De Raad stelt derhalve vast dat de verzoekende partij geen blijk meer geeft van het rechtens vereiste belang voor de vernietiging van de bestreden beslissingen (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES